TEKEL GERÇEK

BÜTÜN İŞÇİLER BİRLEŞİN!..

Samsun'da Tekel işçileri

Başmüdürlüğü işgal etti

İŞÇİ SINIFI BİR ŞEHİT DAHA VERDİ
GİSLAVED LASTİK FABRİKASINDA BİR KARDEŞİMİZ ÖLDÜRÜLDÜ

Gazetemizin baskıya verildiği 15 Ekim 1970 perşembe günü Gislaved Lâstik Fabrikasında çalışan kardeşlerimizin üzerine polis ve komandolar saldırdı.

Sarı sendikaya girmemek ve haksız yere kesilen ücretlerini alabilmek için direnen kardeşlerimiz yiğitçe mücadele ettiler. HÜSEYİN ÇAPKAN arkadaşımız öldürüldü. İşbirlikçi patronların zulmüne, sarı sendikanın baskısına boyun eğmediği için düştü toprağa. Bayrağı yere düşmeyecek. İşçi sınıfının kurtuluş bayrağını elden ele geçireceğiz; yere düşürmeyeceğiz.

Bütün işçi düşmanlarını ve zâlimleri dize getirecek güç, BİRLİĞİMİZDİR.

Yaşasın işçi sınıfının birlik ve beraberliği!

Geçen sayımızda Tek Gıda - İş'in birer aylık zamlarımızı kestireceğini yazmıştık. Bu kesinti işçiler arasında tepki uyandırdı. Toplam olarak milyonlarca liraya varan kesinti, sendikaya yeni bina yaptıracağız diye kesiliyor. Oysa daha 1967'de aynı sebeple 72 şer liramızı kesmişlerdi. Şimdi yine Tek Gıda - İş, 4. devre toplu iş sözleşmesi ile alınan ücret zamlarından bir maaş tutarı olan ortalama 168 TL.nin iş yeri muhasebesi tarafından kesilerek kendisine ödenmesini istemiştir. Bu yeni kesinti de 12 milyon lirayı geçiyor. Bu bina kaç katlı yapılacaktır, nasıl döşenecektir ki 17 milyon liraya mal oluyor? Bu binaya şimdiye kadar yapılmış harcamaların faturaları ve binanın tapu kayıtları ilan edilmelidir.

Bu harcamalar işçilerin oyuna sunulmalıdır. Zaten sendikamızın tüzüğü ek kesintilerin genel kurul kararı ile olmasını şart koşmaktadır. Böyle bir karar yoktur. Tek Gıda - İş kodomanları gösteriş yapsın diye yapılacak köşklere verilecek para Tekel işçileri. İzmir'deki Ça mız yok bizim. Ve aynen böyle dediler Samsun'daki yeli'ndeki Tekel işçileri de katıldılar onlara. «Sendika ağalarına haraç vermeyiz» dediler. Samsun'da işçiler Tekel Başmüdürlüğünü işgal ettiler. Binayı üç saat ellerinde tuttular.

Samsun tütün işleme bakım atelyesinde çalışan 2000 işçinin direnişi patronların gazeteleri tarafından hasıraltı edildi. Gözden saklanmaya çalışıldı. Ama bütün çabalar direnişin Tekel'e ve Tek Gıda - İş'e bağlı diğer iş yerlerine sıçramasını önleyemedi. Samsun'da ve İzmir'de kesilen paralar işçilerin direnişi sonunda sendikaya teslim edilmeyip saklandı, bloke edildi.

Bu yazıyı hazırlarken Samsun'da Tekel Bakanının işçi temsilcileriyle bir toplantı yapmayı kabul ettiğini öğrendik. İzmir'de de Tekel işçileri Tek Gıda - İş'in kendileri adına görüşmeler yapmasını kabul etmediler.

TEKEL GERÇEK gazetesi aracılığıyla İstanbul Sigara Fabrikası işçileri direnen kardeşlerine başarılar diler gasbedilen paraların eninde sonunda geri alınacağına inandığını duyurur.

Fabrikadan Küçük Haberler

- Hüseyin Ayabil ve İsmet Özkayıt ameliyat oldular.
- Tayyar Gülmez nişanlandı.
- Kut.u fabrikasında yapılan delege seçimlerini işçiden yana devrimci arkadaşlarımız kazandılar.
- Parmaklarını makineye kaptıran Osman Altınbaş işe döndü.

BAŞYAZI

Ne Yapacağız

Geçtiğimiz günler Tekel işçilerinin, bütün yurdu saran hareketlerine sahne oldu. İzmir, Çayeli ve Samsun'da işçiler birer aylık zamlarına el koymaya kalkan Tek Gıda-İş Sendikasına karşı direndiler. Samsun'da işçiler, Tekel Başmüdürlüğünü işgal ettiler. Bütün bu hareketler Tek Gıda-İş'in gerçek yüzünü görmemizi kolaylaştırıyor. Sırtımıza bir sülük gibi yapışmış olan Tek Gıda-İş'i koparıp atmamız gerektiğini bir kere daha hatırlatıyor.

İşçiler bütün dünyada kendilerine musallat olan sarı sendikalarla, gerici sendikalarla mücadele etmişlerdir. Türkiye'de de işçi sınıfının mücadelesinde ilk görev olarak gerici sendikacılıkla mücadele etmek görünüyor. Tek Gıda - İş Sendikası grev yapmaktan kaçan, toplu sözleşme şartlarını işçiden almayan, görüşmeleri işçiden gizliyen, üç-beş kuruşa işçiyi satan bir sendikadır. Tekel işçilerinin son mücadeleleri bu gerçeğin gittikçe daha çok anlaşıldığını gösteriyor.

İşkolumuzdaki sarı sendikaya karşı mücadele ederken, Tekel işçileri olarak yalnız mıyız? Hayır. «Haziran günleri»nde gördük ki bütün işçiler DİSK'in yanında, Türk - İş üyesi, bağımsız sendikalara üye bütün işçiler de işçi sınıfının başına belâ olan gerici - sarı sendikalara karşı birlikte mücadele ettiler. İşçi sınıfını gerici - sağcı sendikalara bağlanmaya mahkûm eden Amerikancı AP iktidarına karşı güçlerini birleştirdiler. Bütün Türkiye halkına haklılıklarını kabul ettirdiler. AP iktidarının gücünü yıprattılar. Gerici sarı sendikacılıkla mücadelede önemli bir adım attılar.

«Haziran günleri»nde sarı sendikalara karşı mücadelede yalnız olmadığımızı anladık. Ama yine anladık ki siyasî iktidar sarı sendikaların yanındadır, onlara destek olmaktadır. Şu halde böyle sendikalara karşı mücadele ederken onların destekçisi siyasî iktidara karşı da mücadele etmek zorunludur. Bu siyaset yapmaktır.

Devamı arkada

Tek Gıda-İş Başkanı İbrahim Denizcier: «Siz kazanın, ben yiyeyim.»

BAŞYAZI

Siyaset yapmak aramızda hep kötülenmiştir. Siyaset deyince aklımıza «Sevgili ve pek sayın vatandaşlarım!» diye başlayan bol palavralı nutuklar meclis koridorlarında dalavere çevirmek, bin türlü kaypaklık vs. gelir.

Böyle bir siyaset vardır ama bu patronların «gerici siyaset»idir. Bizim siyasetimiz bu değildir. Bizim siyasetimiz, işçi sınıfının iktidarına giden yolda köylerde, şehirlerde, miting meydanlarında, yürüyüş kollarında direnişlerde gerçekleri haykırmaktır. İşçi sınıfının ve bütün çalışanların yüce dâvâsı uğrunda savaşmaktır.

Bizim siyasetimiz, **İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ SİYASETİDİR.**

İşçi sınıfının ve bütün çalışanların kurtuluşuna giden yol dümdüz pürüzsüz bir yol değildir. Bu yolda hep mücadele ederek basamaklar çıkacağız. Her basamakta ufkumuz biraz daha ışıyacak, yolumuz biraz daha ferahlayacak.

Öyleyse ilk basamak, ilk hedefimiz ne olacak? İlk hedefimiz, işçilerin birleşik cephesini kurmak olacak. Yani işçi sınıfının teşkilâtlanmamış gücünü teşkilâtlandıracağız, teşkilâtlanıpda parçalanmış gücünü birleştireceğiz. Devrimci sendikalarla, bağımsız sendikalarla münasebetler kuracağız. Nereye bağlı olursa olsun yardımcı olacak, herkesle dost, karşı çıkacak herkesle düşman olacağız. İşçi sınıfının teşkilâtlanmasında en büyük engel olan Türk - İş'in Amerikancı yöneticilerinin maskesini düşüreceğiz. Gerici sendikaların etkilediği arkadaşlarımızın gerçek yüzlerini görmelerine çalışacağız. Üyesi olduğumuz sendikaları bu yolda çaba sarfetmeye, bıkmadan, zorlayacağız. İşte **BİRLEŞİK İŞÇİ CEPHESİ**'ni böyle kuracağız.

Birleşik İşçi Cephesi'ni kurmak için ilk adım nedir? Birleşik İşçi Cephesini kurmak için ilk adım, fabrikamızda birliği sağlamaktır. Tekrar edelim ki **TEKEL GERÇEK** bunun için çıkıyor. Aramızdakı ayrılıkları sürdürmekte ne zorunluk hatta ne de bir anlam vardır. Ama aramızdaki birliği kurmak hem anlamlı hem de zorunlu bir işdir. Şahsî kırgınlıklarımızı anlaşmazlıklarımızı, işçi sınıfının yüce dâvası önünde unutalım. Gazetemiz etrafında, haksızlığa, sömürüye karşı sesimizi, yüreğimizi, bileğimizi ortak edelim.

YAŞASIN FABRİKAMIZIN BİRLİĞİ
YAŞASIN BİRLEŞİK İŞÇİ CEPHESİ
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ SİYASETİ

Bizim Toplumdaki yerimiz nedir?

Şaban TEKİNBAŞ

Bizler alın terini emeğini satarak geçimini temin eden işçileriz. İşçi olmak hiç kimseyi aşağılık kompleksi içine sokmasın. Senin sıfatın ve mesleğin ne diye sorsalar gururlanarak işçiyim diyeceksin. Çünkü en namusluca para kazanan, emeğini satarak geçimini temin edendir. İşçiler arasında namussuzluk hangi hallerdir, diye sorsalar, patrona yardakçıklık, üstüne başkalarını kötü gösterecek şekilde yağcılık ispiyonculuk yapmak, toplumun menfaati olan yerde ordu bozanlık yapmak birlikten ayrılmak kendi sınıfına yapılan en büyük ihanettir. Bu tutumlardan kaçınalım, yapanı tanıyalım ve bizden yana olanların etrafında toplanalım. Sınıfımız işçi sınıfı, bize bizden başka yar olmaz. Dâvâ hepimizin dâvâsı, menfaatler hep birdir.

15 - 16 Haziranda işçiler büyük bir direnmeye geçtiler. Çünkü menfaatler birdi. 274 - 275 sayılı kanunda kısıtlama yapılıyordu, grev hakkı rafa kaldırılıyordu. Bu bizim yaptığımız haklı direniş engellendi ve kanlı sonuçlandı. Şimdiye kadar Anayasal haklara dayanarak hakkını almak için, haksızlığa uğradığını yaptığı direnişle halka duyurmak için hakimler, avukatlar, mühendisler, doktorlar, polisler ve assubay aileleri yürüyordu, aynı Anayasa'nın verdiği hakka dayanarak işçiler yürüyor haksız oluyor! Tam tersine işçiler de haklıdır. Dâvâ devam etmekte. Akan suyun başına geçmek için mücadeleler devam ediyor. Türkiyemizde de bu mücadelenin tohumu atılmıştır. Yeşerip meyvasını verecektir. Artık işçi sınıfı bizim hesabımıza kimsenin bir iş yapmadığını anlamıştır. Kurtuluş savaşında nasıl birleşip vatanına göz dikmiş emperyalist orduları ve onun işbirlikçilerini kovmuşsa şimdi yine ezilenler birleşerek bugün de yüzüne peçe örterek yurdumuza girip sömürüsüne devam eden Amerikan emperyalizmine ve onun işbirlikçilerine, ezen zulüm yapan patronlarına ve sarı sendikacı ağalarına bu vatanda yeriniz yoktur, diyeceği gün yakındır. Geçmiş tarihi hatırlayalım, 1571 de düşmanlar tarafından gemilerimiz batırıldı. Bu yenilgi üzerine Sokollu Mehmet Paşa «düşman bizim sakalımızı traş etti. Traş edilen sakal daha gür biter, düşman karşısına daha kuvvetli çıkarız» diyordu. Şimdi de çalışan sınıfa ne kadar zulüm olursa olsun işten çıkarılırsa çıkartılsın, dövülsün, öldürülsün, Sokollonun hesabı, yarına işçi sınıfı daha güçlü çıkacak, mücadele büyük olacak, zafer mutlaka çalışanların olacaktır. Yaşasın işçilerin ve tüm ezilenlerin haklı mücadelesi.

İşçi sınıfı direniyor...

En çok sömürülen sınıf işçi sınıfıdır.

Kanunlardan faydalanmak bizim de hakkımızdır. Lehimize olan tarafı değerlendirmemiz lâzım. Bizim aleyhimize çalışan cemiyet, sendika ve iktidar varsa zamanı gelince ona dur demesini bilmeliyiz. Dur demezsek ezilmemiz yedi ceddimize kadar devam eder, sonsuz sömürü çukuruna yuvarlanır gideriz. Bütün dünyada işçilerin sömürüye karşı mücadeleleri olmuştur. Çoğu işçilerin lehine sonuçlanmıştır, sonuçlanmayan da de-

Bursa'da Tekel işçileri zamlarını alamıyor

Amerikancı Türk - İş'e bağlı sarı sendika Tek Gıda - İş'in bütün bir iş kolu seviyesinde yaptığı ve 5 Mart 1970 den itibaren geçerli sayılan Toplu İş Sözleşmesi işçilere geçmişe oranla yüksek bir ücret sağlamışsa da AP'nin son yaptığı devalüasyon ve zamlarla hiçbir işe yaramadığını biliyoruz. Bu konuda gazetemizde «Toplu sözleşme zamları nereye gidiyor» başlıklı yazıda daha geniş bilgi veriyoruz.

Alınan haklar bu denli az olduğu halde Bursa Tekel İşçileri Toplu sözleşme ile ihsan edilen! haklardan faydalanmamakta ve halen eski sözleşme şartları altında çalışmaktadırlar. Bursa'da çalışan kardeşlerimize 70 kuruşluk zam dahi çok görülmüştür. Sendikacıların ilgisizliği Bursa Tekel işçilerinde haklı bir tepki yaratmıştır.

Bu durum da gösteriyor ki sarı sendikalar kendi yaptıkları sözleşmelerin bile uygulanmasını sağlamak gibi bir sorumluluktan, görev duygusundan uzaktırlar. Bursa Tekel işçileri sarı sendika Tek Gıda - İş'in gerçek yüzünü kendi tecrübeleriyle görmüşlerdir. İstanbul Sigara Fabrikası işçileri TEKEL GERÇEK vasıtasıyla Bursa'da çalışan kardeşlerinin Tek Gıda - İş'e karşı mücadelesine omuz verecektir.

BİZİM SÖZLÜĞÜMÜZ

SINIF NEDİR?

İçinde yaşadığımız toplum sınıflara bölünmüştür, meselâ işçi sınıfı ve burjuva sınıfı gibi. Burjuva sınıfı patronlardan, işverenlerden meydana gelir. Bu iki sınıf yani işçi ve burjuva sınıfları arasında açık farklar vardır. Bu farkları günlük hayatımızda da kolayca farketmemiz mümkündür. Meselâ burjuvalar, yani patronlar, işverenler lüks bir hayat sürerler, lüks evleri, otomobilleri, kat kat elbiseleri vardır, gayet iyi beslenirler. Biz işçilerin ise nasıl yaşadığımızı, nerelerde oturduğumuzu, nasıl beslendiğimizi burada uzun uzun anlatmaya her halde lüzum yoktur. Ama muhakkak olan işçilerin hep çok daha fakir, burjuvaların hep çok daha zengin olduğudur.

Bu farkın esas sebebi nedir? Dikkat edersek biz işçiler hep çalışarak, alın terimizi yani iş gücümüzü satarak hayatımızı kazanırız. Burjuvalılar ise hiç çalışmadan bizden kat kat fazla para kazanırlar. Çünkü onlar fabrikaların, başında bizim çalıştığımız makinelerin, bizim kullandığımız âletlerin sahibidirler. Demek ki sınıflar arasındaki farkın esas sebebi bir sınıfın eşya üretmeye yarayan araçların sahibi olması, diğer bir sınıfın ise böyle araçlara sahip olmamasıdır. Meselâ burjuvalar fabrikaların sahibi iken hiçbir işçi fabrikanın sahibi değildir.

İşçiler yani herşeyi işçi sınıfı yapar, meydana getirir, üretir, yine de ürettiklerine sahip olamaz. Burjuvalılar tarafından hor görülür, memleketin idaresinde söz sahibi olamaz. Üstelik de gittikçe daha fakirleşir. Patronlar, yani burjuva sınıfı ise hiçbirşey meydana getirmediği, üretmediği halde rahat rahat yaşar, üstelik memleketin idaresini de elinde tutar, gittikçe de zenginleşir.

Özetlersek, üretime katılmama, fabrikalar, makineler gibi üretim araçlarını çalışarak ya da çalışmadan para kazanmalarına göre, elinde tutma bakımından, servet dağıtımından aldıkları paya göre, yeme içme eğlence ve düşünce bakımından birbirinden temelden farklı insan topluluklarına sınıf denir.

Kurucular adına sahibi: BAHTİYAR KURU * Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mustafa HAYRULLAHOĞLU * Yönetim yeri: Tamirhane Durağı, Çınar Sok. 24 CEVİZLİ 15 günde bir çıkar. * 25 Krş. * Sayı: 2 — 17 Ekim 1970 * Dizgi - tertip : Yüksel Matbaası, Baskı: Menteş Matbaası